

Přízvuk (accent):

V katalánštině slova končící na **samohlásku** nebo na **-in, -en** a nebo na **samohlásku + s** (-as,-es, -is,-os, -us) mají přirozený přízvuk na předposlední slabice (viz dále).

Slova končící na **souhlásku**, kromě **samohlásky + s**, skupin hlásek **-in** nebo **-en**, mají přirozený přízvuk na poslední slabice.

Pokud stojí přízvuk na jiné slabice, než bylo uvedeno v předchozích dvou pravidlech, je označen čárkou (viz psaný přízvuk).

Psaný přízvuk (l'accent ortogràfic)

Ve slově může stát přízvuk na:

- poslední slabice (**mots aguts**); *paret, germà, caminar*
- předposlední slabice (**mots plans**); *mare, germana, créixer*
- třetí slabice od konce slova (**mots esdrúixols**); *màquina, germànica, fàbrica, ciència*

Přízvuk, který je na třetí slabice od konce (**mots esdrúixols**), se musí vždy graficky označit, př. *història, Júlia, família, vídua*. V ostatních případech je třeba dbát následujících pravidel:

1. Slova, která mají přízvuk na poslední slabice (**mots aguts**) se graficky označí znaménkem přízvuku vždy, když budou zakončena na:

a	as		
e	es	en	
i	is	in	(pozor: vždy, kdy <i>i</i> netvoří součást diftongu, př. <i>desma<i>í</i></i>)
o	os		
u	us		(pozor: vždy, kdy <i>u</i> netvoří součást diftongu, př. <i>parleu</i>)

2. Slova, která mají přízvuk na předposlední slabice (**mots plans**) nesou znaménko přízvuku vždy, kdy nekončí na výše uvedené případy. Př.: *trànsit, mèdic, gràfic, ùnic, cantàvem, cantàveu*.

3. Je třeba mít na vědomí, že slova končící na **i** nebo **u**, která jsou součástí diftongu, není třeba označit znaménkem přízvuku v případě, že tyto slova mají přízvuk na poslední slabice (**mots aguts-** des/**mai**, dor/**miu**). Znaménko přízvuku je třeba vyznačit v případě, že se jedná o tzv. **mots plans** (přízvuk je na druhé slabice od konce – can/**tà/veu**, te/**ní/eu**).